

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

DS.071.63.3.2019

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

l. dz. ....

Data wpływu 7.06.2019

Warszawa, 5. czerwca 2019 roku

Do druku nr 3469

Pan Adam Podgórski
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do pisma z dnia 21 maja 2019 r., oznaczonego GMS-WP-173-115/19 w przedmiocie rządowego projektu ustawy o uregulowaniu niektórych spraw w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej na podstawie umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (dalej jako „ustawa”), przedstawiam następujące uwagi.

Zgodnie z proponowanym art. 2 ustawy, ilekroć w przepisach odrębnych jest mowa o państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, w okresie przejściowym rozumie się przez to również Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Przepis ten wydaje się pozostawać w związku z treścią art. 127 ust. 6 umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, zgodnie z którym, o ile ww. umowa nie stanowi inaczej, w okresie przejściowym wszelkie odniesienia do państw członkowskich w prawie Unii mającym zastosowanie zgodnie z art. 127 ust. 1 ww. umowy, w tym wdrażanym i stosowanym przez państwa członkowskie, rozumie się jako odniesienia obejmujące również Zjednoczone Królestwo. Stosownie do art. 126 ww. umowy obowiązuje okres przejściowy lub okres wdrażania, który rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej Umowy i kończy się w dniu 31 grudnia 2020 r.

W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji o państwie członkowskim Unii Europejskiej mowa jest w art. 1a¹, określającym przesłanki uznania dostawcy usług medialnych za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, art. 15b, definiującym pojęcie „audycji europejskiej” oraz art. 20c ust. 2 przyznającego m.in. nadawcom ustanowionym w państwach członkowskich UE prawo do krótkiego sprawozdania. Przy czym dwa ostatnie odnoszą się również do państw będących stroną Europejskiej konwencji o telewizji ponadgranicznej, sporządzonej w Strasburgu dnia 5 maja 1989 r.²

Warto też jednak zwrócić uwagę na treść art. 35 ust. 3³ ustawy o radiofonii i telewizji, zgodnie z którym koncesja może być również udzielona: 1) osobie zagranicznej lub 2) spółce zależnej, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osoby zagranicznej - których siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w **państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego** - bez stosowania ograniczeń zawartych w ust. 2⁴. Podobnie w wypadku art. 40a ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji, na mocy którego,

---

¹ Zgodnie z art. 1a ust. 2 u.r.t. za dostawcę usługi medialnej uważa się za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli spełnia on co najmniej jeden z warunków: 1) ma swoją siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej oraz: a) decyzje redakcyjne dotyczące usługi medialnej są podejmowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub b) istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy świadczeniu usługi medialnej działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a decyzje redakcyjne dotyczące usługi medialnej są podejmowane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub c) istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy świadczeniu usługi medialnej działa zarówno na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej; 2) decyzje redakcyjne dotyczące usługi medialnej są podejmowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy świadczeniu usługi medialnej działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a dostawca usługi medialnej ma swoją siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej; 3) rozpoczął świadczenie usługi medialnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na podstawie prawa Rzeczypospolitej Polskiej i utrzymuje stabilne i efektywne związki gospodarcze z Rzeczpospolitą Polską, chyba że: a) zarówno siedziba dostawcy usługi medialnej znajduje się w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jak i decyzje redakcyjne dotyczące usługi medialnej są podejmowane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub b) istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy świadczeniu usługi medialnej działa w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym dostawca usługi medialnej ma swoją siedzibę, lub decyzje redakcyjne dotyczące usługi medialnej są podejmowane na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

² Której Wielka Brytania, jako członek Rady Europy, również jest stroną.

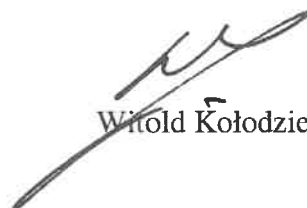
³ Jak wskazuje się w doktrynie „*Wyłączenie to dotyczy zatem osób pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz pozostałych stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Norwegia, Islandia i Lichtenstein).*” (zob. S. Piątek (red.), *Ustawa o radiofonii i telewizji. Komentarz*. Warszawa 2014).

⁴ Zgodnie z tymi ograniczeniami koncesja dla spółki z udziałem osób zagranicznych może być udzielona, jeżeli: 1) udział kapitałowy osób zagranicznych w spółce lub udział osób zagranicznych w kapitale zakładowym spółki nie przekracza 49%; 2) umowa lub statut spółki przewidują, że: a) osobami uprawnionymi do reprezentowania lub prowadzenia spraw spółki albo członkami zarządu spółki będą w większości osoby posiadające obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania w Polsce, b) w zgromadzeniu wspólników lub w walnym zgromadzeniu udział głosów osób zagranicznych i spółek zależnych, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osób zagranicznych nie może przekroczyć 49%, c) osoby zagraniczne nie mogą dysponować bezpośrednio lub pośrednio większością przekraczającą 49% głosów w osobowej spółce handlowej, d) członkami rady nadzorczej spółki będą w większości osoby posiadające obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania w Polsce.

przepisów ust. 1-3⁵, określających zasady nabycia lub objęcia udziałów albo akcji, bądź nabycia prawa z udziałów lub akcji przez osobę zagraniczną w spółce, która posiada koncesję na rozpowszechnianie programu, nie stosuje się do osób zagranicznych lub spółek zależnych, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, do osób zagranicznych, których siedziby lub miejsce zamieszkania znajdują się w państwach będących **członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego**. Członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego są natomiast m.in. państwa członkowskie Unii Europejskiej. Zatem wydaje się, że zasadne byłoby również doprecyzowanie, jak należałoby traktować w okresie przejściowym w odniesieniu do Wielkiej Brytanii wyłączenia, o których mowa w ww. art. 35 ust. 3 u.r.t. i art. 40a ust. 5 u.r.t., w szczególności mając na uwadze konsekwencje zastosowania ww. przepisów, które rozciągałyby się poza okres przejściowy, o którym mowa w art. 126 ww. umowy.

Ponadto wskazać można, że wątpliwości budzić może wzajemna relacja art. 5 i 6 ww. projektu ustawy. Pierwszy z wymienionych przepisów nakłada bowiem na ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej obowiązek ogłoszenia dnia wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej, drugi natomiast określa termin wejścia w życie ustawy dopiero na ten dzień.

Z poważaniem,

Witold Kołodziejcki

---

⁵ Art. 40a stanowi: „1. Nabycie lub objęcie udziałów albo akcji, bądź nabycie prawa z udziałów lub akcji przez osobę zagraniczną w spółce, która posiada koncesję na rozpowszechnianie programu, wymaga zezwolenia Przewodniczącego Krajowej Rady, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 33 ust. 3, art. 35 ust. 2, art. 36 ust. 2 oraz art. 38. 2. Czynność, o której mowa w ust. 1, dokonana przez podmiot, w stosunku do którego osoba zagraniczna jest podmiotem dominującym, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, uważa się za czynność dokonaną przez podmiot dominujący. 3. Przewodniczący Krajowej Rady wydaje i cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, na podstawie uchwały Krajowej Rady.”